

KASZTELLAT (1) *sb m*

A sg kasztellâta.

Sł stp, Cn, Linde brak.

*Dowódca wojskowy organizujący pospolite ruszenie w poszczególnej jednostce terytorialnej państwa (przeniesienie na stosunki niemieckie jednego z podstawowych obowiązków polskich kasztelanów): Krol Ferdynánd rofkazał ludu poŝpolithemu w Tyrolkim Grábŝtwie zbroynie do Eniponthu ciągnąć/ nád kthorymi przełożył Káŝtellatá Fráncíŝzká Trydeńkiego Stároŝtę *BielKron* 226v.*

Cf **KASZTELAN**

MM